

การจัดสวัสดิการสังคมและการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาล ในจังหวัดนครปฐม

Providing the Social Welfare and New Public Management Affecting the Effectiveness of Municipalities in Nakhon Pathom Province

ขวัญไชย สันติภราภาพ* ภมร ขันระหัดถ์*ธนิศร ยืนยง*

Kwanchai Santiparapop* Phamorn Khanthahat* Tanisorn Yeunyong*

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี*

Doctor of Public Administration Program Faculty of Public Administration

Pathum Thani University*

Received January 08, 2023 Revise February 01, 2023 Accepted 08 February 08, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม (2) เพื่อวิเคราะห์การจัดสวัสดิการสังคมและการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม และ(3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม เป็นวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ ประชากร คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาล นคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ในจังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 20 คน เครื่องมือการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาพบว่า (1) ประสิทธิภาพการของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ โครงสร้าง วัฒนธรรม เทคโนโลยี กระบวนการ และกลยุทธ์ ตามลำดับ (2) การจัดสวัสดิการสังคมและการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ด้านระบบราชการที่มอบอำนาจให้กับประชาชน การมีรายได้ ระบบราชการเป็นระบบที่มุ่งสนองต่อการเรียกร้องของประชาชน นันทนาการ สุขภาพอนามัย และกระบวนการยุติธรรม ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) งานวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะให้ส่งเสริมการมีบทบาทอำนาจของประชาชน โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมตัดสินใจในโครงการต่างๆ ของเทศบาล และมุ่งเน้นระบบราชการให้สามารถตอบสนองแก่ประชาชน สนับสนุนการมีงานทำอันนำมาซึ่งรายได้ของประชาชน โดยการสร้างกระบวนการทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น อันตั้งอยู่บนความเป็นธรรม ยุติธรรม โปร่งใส

คำสำคัญ: การจัดสวัสดิการสังคม การจัดการภาครัฐแนวใหม่ ประสิทธิภาพของเทศบาล

Abstract

The research purposes were (1) to study the effectiveness levels of municipalities in Nakhon Pathom Province; (2) to analyze providing the social welfare and new public management affecting the effectiveness of municipalities in Nakhon Pathom Province; and (3) to propose the guidelines for improving the effectiveness of municipalities in Nakhon Pathom Province. This was the quantitative and qualitative research. The population was the people aged 18 years and over who had the right to vote in the city municipalities, town municipalities, and subdistrict municipalities in Nakhon Pathom Province; the quantitative research sample group was the 400 people and the research instrument was the questionnaire; and the qualitative research sample group was the 20 people and the research instrument was the in-depth interview form. The data analysis statistics were the frequency, percentage, mean, standard deviation, multiple regression analysis, and correlation analysis.

The research findings were: (1) the effectiveness levels of municipalities in Nakhon Pathom Province found the overall was at a high level; the descending mean were the structure, culture, technology, process, and strategy, respectively; (2) For providing the social welfare and new public management in terms of the bureaucracy gave power to the people, income generation, the bureaucracy was the system that aims to respond to the demands of the people, recreation, health and hygiene, and the justice process effected the effectiveness of municipalities in Nakhon Pathom Province at statistical significance level .05; and (3) this research had recommendations to promote the role and power of the people by participating in decision-making in various municipal projects; focus on the bureaucracy to be responsive to the people, and support employment that brings income to the people by creating the local economic process based on fairness, justice, and transparency.

Keywords: Providing the social welfare, New public management, Effectiveness of municipalities

บทนำ

สวัสดิการสังคมเป็นปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับประชากรทุกคนในสังคมตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งตาย ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 ได้ให้ความหมายของ “สวัสดิการสังคม” ไว้ว่า เป็นระบบของการจัดบริการทางสังคมแก่ประชาชนเกี่ยวเนื่องกับการป้องกันการแก้ไขปัญหาในสังคม การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา ได้รับการปฏิบัติที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ได้ รับการ

ตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนได้อย่างเหมาะสมอย่างสอดคล้องกับการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ และในมาตรา 5 ยังได้นิยามถึงการจัดสวัสดิการสังคมแก่ผู้รับบริการโดย องค์การที่เกี่ยวข้องจะต้องคำนึงถึงประเด็นความจำเป็นและความเหมาะสมด้วย ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา สภาพความเป็นอยู่อาศัย สุขภาพอนามัยของประชาชน กระบวนการยุติธรรมต่าง ๆ จะมีลักษณะของ วิธีการดำเนินการที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสม เช่น การส่งเสริมการพัฒนา การสงเคราะห์ การ ค้ำครอง การป้องกัน การแก้ไข และการบำบัดฟื้นฟู ฯลฯ ซึ่งจะต้องให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการมี ส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา และ องค์กรอื่นได้มีส่วนร่วมด้วย ความสำคัญของงานสวัสดิการสังคมจะเห็นได้ว่ามีอิทธิพลเกี่ยวกับมนุษย์ ตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งตายนับได้ว่าเป็นวัฏจักรชีวิต (life cycle) ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ซึ่งประชาชน ทุกคนในสังคมควรได้รับการกระจายการบริการหรือทรัพยากรได้อย่างทั่วถึง เป็นธรรม โดยองค์การที่ เกี่ยวข้องในการดูแลและให้บริการสวัสดิการสังคมแก่ประชาชน อย่างเช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ จะเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมเพื่อลดปัญหาทางสังคมเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน ทางสังคมได้ (ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ และคณะ, 2544 : 71) สวัสดิการสังคมในประเทศไทยแต่อดีตนั้นจะ มีลักษณะเป็นชุมชนสวัสดิการ โดยบ้านและวัดจะเข้าไปมีบทบาทสำคัญต่อการดูแลการจัดสวัสดิการให้ ครอบครัวปัจเจกของชุมชน และในต่อมานั้นภาครัฐบาลกลางได้เข้าไปมีบทบาทต่อการจัดสวัสดิการขึ้น ทำให้ช่วงแรก ๆ รูปแบบการจัดสวัสดิการจะมีลักษณะส่งเสริมให้เฉพาะผู้ที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์ ตามหลักเกณฑ์ขององค์การเหล่านั้นส่งผลให้กลุ่มแรงงานไทยในระบบสามารถเข้าถึงการได้รับสวัสดิการ อย่างทั่วถึงในช่วงที่ภาคเศรษฐกิจเติบโต ภาคเอกชนจึงได้เข้ามามีบทบาทต่อการจัดสวัสดิการต่าง ๆ มาก ขึ้นในสังคม ซึ่งประชาชนที่จะเข้าถึงการบริการนั้นก็จะเป็นกลุ่มที่มีรายได้ปานกลาง - รายได้สูง ส่วน ประชาชนที่เป็นแรงงานนอกระบบ กลุ่มเกษตรกร และผู้ที่มีรายได้น้อยก็ไม่สามารถเข้าถึงระบบ สวัสดิการได้จากองค์การภาครัฐซึ่งกลุ่มเหล่านี้แม้จะได้รับการบริการขั้นพื้นฐานจากสวัสดิการสังคม แล้วแต่นับได้ว่าเป็นกลุ่มประชาชนที่ขาดหลักประกันความมั่นคงในชีวิตได้ (พานิชย์ แสงโนราช, 2558 : 65) ในปัจจุบันการดำเนินการจัดบริการสาธารณะนั้นเป็นผลมาจากนโยบายและสวัสดิการซึ่งภาครัฐใน ฐานะที่เป็นฝ่ายปกครองจัดให้มีขึ้นผ่านการกำหนด “นโยบาย” หรือ Policy เป็นสำคัญ เป็นแนวทาง เกี่ยวกับหลักการดำเนินการซึ่งจะมีลักษณะเป็น “นโยบายสาธารณะ” หรือที่เรียกว่า Public Policy เพื่อ นำไปสู่การดำเนินการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เป็นการเน้นย้ำ ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้รับบริการ หรือประชาชนอย่างสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ โดยจะส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนอย่างมีส่วนร่วม ของทุกฝ่ายตามหลักการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ เป็นหลักการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อ ประโยชน์แก่ส่วนรวม มีแนวทางการดำเนินงานที่โปร่งใส มีขอบเขตหน้าที่การดำเนินงานที่ชัดเจน มี คุณภาพ ประสิทธิภาพ และสามารถประเมินผลการปฏิบัติงานในเชิงตัวเลขได้ (คณะกรรมการข้าราชการ พลเรือน, 2551 : 52)

แนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (new public management: NPM) เป็นการบริหารงานที่ มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ มีมาตรฐานวัดได้ใช้กลไกการตลาดเปิดโอกาสในการแข่งขันทั้งภาคเอกชนและภาค

ประชาชนในการเข้าร่วมการลงทุนอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ การให้บริการที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ดังนั้น เพื่อให้ระบบราชการมีความสอดคล้องกับแนวคิดการปฏิรูประบบราชการ ควรมีลักษณะ คือ รัฐจะมีบทบาทหน้าที่เฉพาะในส่วนที่จำเป็นจะต้องทำเท่านั้น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนและชุมชนมีบทบาทมากขึ้น มีการบริหารจัดการภายในภาคราชการที่มีความรวดเร็ว คุณภาพสูง และมีประสิทธิภาพ มีการจัดองค์กรที่มีความกะทัดรัดคล่องตัวและปรับเปลี่ยนได้อย่าง รวดเร็ว เน้นการทำงานที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือตามลักษณะของการทำงานที่ทันสมัย ใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมต่อการทำงาน มีการพัฒนาสมรรถนะข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีคุณภาพสูง (พัชรพลย์ ศุภะ, 2562 : 56) ประสิทธิภาพไว้ว่ามีความสำคัญต่อการบริหารองค์การอย่างยิ่ง เนื่องจากจะเป็นตัวชี้วัดระดับคุณภาพของการบริหารองค์การได้ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ตลอดจนสามารถบ่งชี้ได้ถึงความสามารถศักยภาพในการนำ และการรับผิดชอบต่อประโยชน์สูงสุดที่เกิดขึ้นต่อองค์กรของผู้นำองค์กรได้อย่างดี การดำเนินกิจกรรมสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดซึ่งเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญ และเป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดจะสามารถนำความต้องการและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของประชาชนในพื้นที่มาปรับใช้ในการจัดสวัสดิการสังคมร่วมกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างจริงจังมีความสำคัญอย่างยิ่ง (Jones, 2002 : 1-2) การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (new public management: NPM) จะส่งเสริมให้ผู้นำองค์กรสามารถปรับปรุงลักษณะการบริหารให้มีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น ลดการแบ่งแยกคุณค่าของการจัดการภาครัฐและเอกชน ปรับเปลี่ยนแนวทางการเน้นย้ำความสำคัญต่อการควบคุมทรัพยากร ระเบียบการดำเนินงานต่าง ๆ ให้มีความรับผิดชอบต่อผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน (accountability for result) มากขึ้น ส่งเสริมทักษะการบริหารองค์การมากกว่าการกำหนดนโยบาย การปรับโอนอำนาจจากส่วนกลางไปสู่หน่วยงานในพื้นที่เพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการได้ดีขึ้น ใช้วิธีการจ้างเหมาบริการจากภายนอกให้มีความเป็นภาคเอกชนมากยิ่งขึ้น เพื่อลดต้นทุน และปรับปรุงสภาพการดำเนินงานให้มีคุณภาพ ปรับให้มีการจัดทำสัญญาจ้างบุคลากรของภาครัฐที่มีระยะสั้นลง มีเงื่อนไขในการทำงานที่ชัดเจน สามารถตรวจสอบได้ (ฉัตรชัย นาถาพลอย, 2563 : 463)

รูปแบบและข้อจำกัดในการจัดสวัสดิการสังคมด้วยวิธีการที่แตกต่างกันอย่างมีความเป็นธรรม เพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในภาพรวม ซึ่งค้นพบว่า ประเด็นสำคัญที่ก่อให้เกิดช่องว่างของการจัดสวัสดิการสังคมในปัจจุบันก็คือ การสร้างความสมดุลระหว่างระบบสวัสดิการแบบผลิตภาพนิยม หรือ productive welfare เป็นลักษณะของการมุ่งเน้นให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะ ศักยภาพของประชาชนให้สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้เพื่อความสามารถในการพึ่งพาตนเองควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และระบบการจัดสวัสดิการแบบป้องกันและคุ้มครองคนในสังคม หรือที่เรียกว่า protective welfare มีลักษณะมุ่งเน้นความสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำและการผลิตสร้างระบบตาข่ายที่สามารถรองรับทางสังคมควบคู่กับการใช้สวัสดิการของชุมชนท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม มีการมองเห็นความสำคัญของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลุ่มที่เสียเปรียบในสังคมให้ได้รับการบริการสิทธิขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกัน ฯลฯ (กฤษฎา ศุภกิจไพศาล, 2563 : 83)

จากสภาพปัญหาที่กล่าวถึงข้างต้นนี้ส่งผลให้เกิดประเด็นท้าทายต่อการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดนครปฐม ซึ่งการสวัสดิการสังคมยังไม่ครอบคลุม และการจัดการภาครัฐแนวใหม่ยังไม่สามารถนำมาใช้ได้อย่างครบถ้วน อย่างมีประสิทธิภาพต่อประชาชน เนื่องจากเทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้มีการยกระดับการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา เรื่อง การจัดสวัสดิการสังคมและการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม เพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรได้บริหารจัดการสวัสดิการสังคมแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน แก้ไขปัญหาความเป็นอยู่ และการเข้าถึงสวัสดิการขั้นพื้นฐานของจังหวัดนครปฐมตามหลักการจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้อย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม
2. เพื่อวิเคราะห์การจัดสวัสดิการสังคมและการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม

สมมุติฐานการวิจัย (ถ้ามี)

1. การจัดสวัสดิการสังคม ประกอบด้วย (1) การศึกษา (2) สุขภาพอนามัย (3) ที่อยู่อาศัย (4) การมีรายได้ (5) นันทนาการ (6) กระบวนการยุติธรรม และ (7) การบริการสังคมทั่วไป ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม
2. การจัดการภาครัฐแนวใหม่ ประกอบด้วย (1) ระบบราชการทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง (2) ระบบราชการที่มอบอำนาจให้กับประชาชน (3) ระบบราชการมีลักษณะของการแข่งขันการให้บริการสาธารณะ (4) การขับเคลื่อนด้วยภารกิจมากกว่าขับเคลื่อนด้วยกฎระเบียบ (5) ระบบราชการเป็นระบบที่ให้ความสำคัญต่อผลของการปฏิบัติงาน (6) ระบบราชการเป็นระบบที่มุ่งสนองตอบต่อการเรียกร้องของประชาชน (7) ระบบราชการแบบรัฐวิสาหกิจมุ่งการแสวงหารายได้ (8) ระบบราชการมีการเฝ้าระวังล่วงหน้า (9) ระบบราชการที่มีการกระจายอำนาจจากข้างบนลงไปสู่ข้างล่าง (10) ระบบราชการปรับเปลี่ยนไปตามกลไกของตลาด ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบประสานวิธีคือมีทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1 การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลในจังหวัดนครปฐม จำนวน 289,797 คน แบ่งเป็นชาย จำนวน 138,617 คน หญิง จำนวน 151,180 คน (ที่มา : สำนักบริหารทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2565) กลุ่ม

ตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลในจังหวัดนครปฐม จำนวน 400 คน จากการคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน (Taro Yamane, 1973 : 727-728) วิธีการสุ่มตัวอย่างมีสองขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิโดยอาศัยสัดส่วน (stratified sampling) และ ขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยวิธีการจับสลาก (lottery sampling) จากประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลในจังหวัดนครปฐม จนครบ 400 ตัวอย่าง

2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ในจังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยทำการกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด จำนวน 20 คน จำแนกเป็น ผู้นำท้องถิ่น 10 คนและประชาชนทั่วไป จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1 การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เพื่อทำการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแบบสอบถามขึ้นจากการศึกษาผลงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม ประกอบด้วย (1) การศึกษา (2) สุขภาพอนามัย (3) ที่อยู่อาศัย (4) การมีรายได้ (5) นันทนาการ (6) กระบวนการยุติธรรม และ (7) การบริการสังคมทั่วไป ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ประกอบด้วย (1) ระบบราชการทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง (2) ระบบราชการที่มอบอำนาจให้กับประชาชน (3) ระบบราชการมีลักษณะของการแข่งขันการให้บริการสาธารณะ (4) การขับเคลื่อนด้วยภารกิจมากกว่าขับเคลื่อนด้วยกฎระเบียบ (5) ระบบราชการเป็นระบบที่ให้ความสำคัญต่อผลของการปฏิบัติงาน (6) ระบบราชการเป็นระบบที่มุ่งสนองตอบต่อการเรียกร้องของประชาชน (7) ระบบราชการแบบรัฐวิสาหกิจมุ่งการแสวงหารายได้ (8) ระบบราชการมีการเฝ้าระวังล่วงหน้า (9) ระบบราชการที่มีการกระจายอำนาจจากข้างบนลงไปสู่ข้างล่าง (10) ระบบราชการปรับเปลี่ยนไปตามกลไกของตลาด และ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลองค์การ ประกอบด้วย (1) สภาพแวดล้อม (2) เทคโนโลยี (3) กลยุทธ์ (4) โครงสร้าง (5) กระบวนการ และ (6) วัฒนธรรม การวัดระดับความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม มีค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 0.91 และ ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990 : 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .97

2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม ประกอบด้วย (1) การศึกษา (2) สุขภาพอนามัย (3) ที่อยู่อาศัย (4) การมีรายได้ (5) นันทนาการ (6) กระบวนการยุติธรรม และ (7) การบริการสังคมทั่วไป ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ประกอบด้วย (1) ระบบราชการทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง (2) ระบบราชการที่มอบอำนาจให้กับประชาชน (3) ระบบราชการมีลักษณะของการแข่งขันการให้บริการสาธารณะ (4) การขับเคลื่อนด้วยภารกิจมากกว่าขับเคลื่อนด้วยกฎระเบียบ (5) ระบบราชการเป็นระบบที่ให้ความสำคัญต่อผลของการปฏิบัติงาน (6) ระบบราชการเป็นระบบที่มุ่งสนองตอบต่อการเรียกร้องของประชาชน (7) ระบบราชการแบบรัฐวิสาหกิจมุ่งการแสวงหารายได้ (8) ระบบราชการมีการเฝ้าระวังล่วงหน้า (9) ระบบ

ราชการที่มีการกระจายอำนาจจากข้างบนลงไปสู่ข้างล่าง และ(10) ระบบราชการปรับเปลี่ยนไปตามกลไกของตลาด และส่วนที่ 3 เกี่ยวกับประสิทธิภาพองค์กร ประกอบด้วย (1) สภาพแวดล้อม (2) เทคโนโลยี (3) กลยุทธ์ (4) โครงสร้าง (5) กระบวนการ (6) วัฒนธรรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ดังขั้นตอนต่อไปนี้ (1)ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยปทุมธานี เพื่อนำไปประกอบการขอเก็บรวบรวมข้อมูล (2)ผู้วิจัยปฏิบัติงานภาคสนามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลป้องกันการได้รับข้อมูลที่คาดเคลื่อน และ (3) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลในจังหวัดนครปฐม จำนวน 20 คนประกอบด้วย ผู้นำท้องถิ่น 10 คนและ ประชาชน จำนวน 10 คน ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลภาคสนามโดยการสังเกต สัมภาษณ์ และการจดบันทึกและการถอดเทป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ (1) ค่าความถี่ (frequency) (2) ค่าร้อยละ (percentage) (3) ค่าเฉลี่ย (mean) ($\bar{X}$) และ (4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D) และสถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis : MRA)

2 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลภาคสนามและการถอดเทปซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์ด้วยวิธีจัดระบบข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างสรุป ซึ่งส่วนใหญ่ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์จะเป็นข้อความบรรยาย ซึ่งได้จากการสังเกต สัมภาษณ์ และการจดบันทึก ซึ่งในการวิเคราะห์ผู้วิจัยสามารถสังเกตพฤติกรรม ลักษณะการตอบคำถาม ภาษากาย ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่าคำตอบนั้นมาจากความเข้าใจอย่างแท้จริงหรืออื่น

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.25 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 39.75 มีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.75 รองลงมา ได้แก่ อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.50 และลำดับสุดท้าย อายุ 18-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.25 มีอาชีพลูกจ้าง/รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 37.75 รองลงมา ได้แก่ ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 30.75 และลำดับสุดท้าย รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 12.00 มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.75

รองลงมา ได้แก่ รายได้ 20,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 27.50 และลำดับสุดท้าย รายได้ไม่เกิน 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.25 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาการจัดสวัสดิการสังคมในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ระดับปานกลาง 1 ด้าน ซึ่งเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ การศึกษา รองลงมา คือ การมีรายได้ สุขภาพอนามัย นันทนาการ ที่อยู่อาศัย กระบวนการยุติธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การบริการสังคมทั่วไป ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 7 ด้าน ระดับปานกลาง 3 ด้าน ซึ่งเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ การขับเคลื่อนด้วยภารกิจมากกว่าขับเคลื่อนด้วยกฎระเบียบ รองลงมา คือ ระบบราชการที่มีการกระจายอำนาจจากข้างบนลงไปสู่ข้างล่าง ระบบราชการปรับเปลี่ยนไปตามกลไกของตลาด ระบบราชการที่มอบอำนาจให้กับประชาชน ระบบราชการทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยง ระบบราชการแบบรัฐวิสาหกิจมุ่งการแสวงหารายได้ ระบบราชการเป็นระบบที่มุ่งสนองตอบต่อการเรียกร้องของประชาชน ระบบราชการมีลักษณะของการแข่งขันการให้บริการสาธารณะ ระบบราชการเป็นระบบที่ให้ความสำคัญต่อผลของการปฏิบัติงาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ระบบราชการมีการเฝ้าระวังล่วงหน้า ตามลำดับ

4. ผลการศึกษาประสิทธิผลของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ระดับปานกลาง 1 ด้าน ซึ่งเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ สภาพแวดล้อม รองลงมา คือ โครงสร้าง วัฒนธรรม เทคโนโลยี กระบวนการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ กลยุทธ์ ตามลำดับ

5. สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

การจัดสวัสดิการสังคมและการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ด้านระบบราชการที่มอบอำนาจให้กับประชาชน การมีรายได้ ระบบราชการเป็นระบบที่มุ่งสนองตอบต่อการเรียกร้องของประชาชน นันทนาการ สุขภาพอนามัย และกระบวนการยุติธรรม ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมการพยากรณ์ประสิทธิผลของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม($\hat{Y}$) ได้แก่

$$\hat{Y}=2.389 + 0.281(\text{ระบบราชการที่มอบอำนาจให้กับประชาชน } X_9) + 0.201(\text{การมีรายได้ } X_4) + 0.148(\text{ระบบราชการเป็นระบบที่มุ่งสนองตอบต่อการเรียกร้องของประชาชน } X_{13}) + 0.117 (\text{นันทนาการ } X_5) + 0.108(\text{สุขภาพอนามัย } X_2) + 0.093(\text{กระบวนการยุติธรรม } X_6)$$

6. สรุปการวิจัยเชิงคุณภาพ

การจัดสวัสดิการสังคม พบว่า เทศบาลในจังหวัดนครปฐม มีการส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ทางการศึกษาของจังหวัดอย่างสะดวกผ่านระบบฐานข้อมูลของแต่ละหน่วยงาน การประชาสัมพันธ์การดำเนินกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ในด้านสวัสดิการให้ประชาชนได้รับทราบ กระจายข่าวสารด้านการเข้าถึงบริการสุขภาพอนามัยอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการดำเนินงาน ประสานงานที่

รวดเร็วช่วยให้ประชาชนได้รับการบรรเทาผลกระทบด้านสุขภาพอนามัยได้เร็วขึ้น ตลอดจนมีการให้บริการด้านสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ

การจัดการภาครัฐแนวใหม่ พบว่า การปรับตัวให้องค์กรได้มีพัฒนาที่ดีต่อการเรียนรู้ที่จะอยู่รอด ช่วยพัฒนาศักยภาพของการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในองค์กรให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะการเอาตัวรอดได้ดี และเทศบาลในจังหวัดนครปฐม ยังมีภาพลักษณ์ที่ดีต่อประชาชน

ประสิทธิผลขององค์การ พบว่า เทศบาลในจังหวัดนครปฐม ช่วยผลักดันประชาชนให้เข้าไปมีบทบาทต่อการพัฒนา ช่วยให้งานขององค์กรนั้นเปลี่ยนไปอย่างสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน การเผยแพร่ข้อมูลขององค์กรช่วยสร้างภาพลักษณ์การปฏิบัติงานที่มีความน่าเชื่อถือ ช่วยให้ประชาชนได้มีความรู้อย่างเหมาะสมกับกิจกรรมการมีส่วนร่วม

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดสวัสดิการสังคมและการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม ทั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การจัดสวัสดิการสังคมในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ระดับปานกลาง 1 ด้าน ซึ่งเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ การศึกษา รองลงมา คือ การมีรายได้ สุขภาพอนามัย นันทนาการ ที่อยู่อาศัย กระบวนการยุติธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การบริการสังคมทั่วไป ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณฑิตา ศรีพล (2562) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ กรณีศึกษา ชุมชนผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับผู้สูงอายุ ของชุมชนผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่าง คือ สมาชิกชุมชนผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา จำนวน 243 คน เครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยคือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มอย่าง ส่วนสถิติในการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1. การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ โดยรวมอยู่ในระดับสูง จำแนกรายด้าน พบว่า ด้านนันทนาการ อยู่ในระดับสูงมาก รองมาคือ ด้านสุขภาพ ที่พักอาศัย และด้านการศึกษา อยู่ในระดับสูง ในขณะที่ด้านรายได้ และด้านความมั่นคงทางสังคมและครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง สามารถอภิปรายเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 การศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาให้นักเรียนมีโอกาสได้ทัศนศึกษานอกสถานที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมณฑิตา ศรีพล (2562) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ กรณีศึกษา ชุมชนผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับผู้สูงอายุ ของชุมชนผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง

อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่าง คือ สมาชิกชมรมผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา จำนวน 243 คน เครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยคือแบบสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มอย่าง ส่วนสถิติในการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1. การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ โดยรวมอยู่ในระดับสูง จำแนกรายด้าน พบว่าด้านนันทนาการ อยู่ในระดับสูงมาก รองมาคือ ด้านสุขภาพ ที่พักอาศัย และด้านการศึกษา อยู่ในระดับสูง ในขณะที่ด้านรายได้ และด้านความมั่นคงทางสังคมและครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 สุขภาพอนามัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีการส่งเสริมสนับสนุนให้สตรี มีความรู้ด้านสาธารณสุข เช่น มะเร็ง ปากมดลูก มะเร็งเต้านม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรา ห่มนิกิจ และคณะ (2565) ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลเขารวก อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลเขารวก อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้สูงอายุที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขารวก อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี จำนวน 196 คน ใช้วิธีการสุ่ม อย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified sampling) โดยใช้หมู่บ้านเป็นชั้นภูมิ วิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 5 คน ได้มาโดยคัดเลือก แบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ เชิงเนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า 1. ระดับการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลเขารวก อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี โดยภาพรวมมีการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 6 ด้าน โดยด้านสุขภาพอนามัยและการ รักษาพยาบาลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านรายได้ และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านนันทนาการ

1.3 ที่อยู่อาศัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ชุมชนของท่านมีความปลอดภัย มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ไม่เสื่อมโทรม แออัด และไม่มิลพิษทางอากาศที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณฑิตา ศรีพล (2562) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ กรณีศึกษา ชมรมผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับผู้สูงอายุ ของชมรมผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่าง คือ สมาชิกชมรมผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา จำนวน 243 คน เครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยคือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มอย่าง ส่วนสถิติในการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1. การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ โดยรวมอยู่ในระดับสูง จำแนกรายด้าน พบว่าด้านนันทนาการ อยู่ในระดับสูงมาก รองมาคือ ด้านสุขภาพ ที่พักอาศัย และด้านการศึกษา อยู่ในระดับสูง ในขณะที่ด้านรายได้ และด้านความมั่นคงทางสังคมและครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง

1.4 การมีรายได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับอบรม การฝึกอบรม การจัดหาอาชีพ และการพัฒนาทักษะอาชีพต่างๆ ให้แก่ประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ จิตรา หนัณกิจ และคณะ (2565) ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขารวก อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ ศึกษาาระดับการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลเขารวก อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขารวก อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี จำนวน 196 คน ใช้วิธีการสุ่ม อย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified sampling) โดยใช้หมู่บ้านเป็นชั้นภูมิ วิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 5 คน ได้มาโดย คัดเลือก แบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ เชิงเนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า 1. ระดับการจัด สวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลเขารวก อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี โดยภาพรวมมี การจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 6 ด้าน โดยด้านสุขภาพอนามัยและการ รักษาพยาบาลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านรายได้ และค่าเฉลี่ย ต่ำสุดคือ ด้านนันทนาการ

1.5 นันทนาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีศูนย์สร้างสุขผู้สูงอายุของชุมชน ที่เป็นแหล่งรองรับการทำกิจกรรมผู้สูงอายุให้มีสุขภาพดีทั้งกายและใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณฑิ ตา ศรีพล (2562) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ กรณีศึกษา ชุมชนผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา การศึกษามี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับผู้สูงอายุ ของชุมชน ผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่าง คือ สมาชิกชมรม ผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา จำนวน 243 คน เครื่องมือสำหรับ เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยคือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มอย่าง ส่วนสถิติในการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อทดสอบ สมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1. การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ โดยรวมอยู่ในระดับสูง จำแนก รายด้าน พบว่าด้านนันทนาการ อยู่ในระดับสูงมาก รองลงมาคือ ด้านสุขภาพ ที่พักอาศัย และด้านการศึกษา อยู่ในระดับสูง ในขณะที่ด้านรายได้ และด้านความมั่นคงทางสังคมและครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง

1.6 กระบวนการยุติธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึง สิทธิในกระบวนการยุติธรรมของตนเอง โดยไม่ถูกกีดกันหรือเลือกปฏิบัติในลักษณะต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ พิมพ์า เพ็ญนาเรนทร์ (2565) ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมของ องค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาาระดับ การจัดสวัสดิการสังคม 2) ศึกษาปัจจัยเชิงใจและปัจจัยด้านอื่นที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคม 3) พัฒนา แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคม 4) เพื่อประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพด้าน การนำไปใช้ประโยชน์ ระเบียบวิธีวิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ จำนวน 279 คน เพื่อประเมินประสิทธิภาพและปัจจัยเชิงใจ ปัจจัยด้านอื่นรวมถึงนำมาพัฒนาแนวทางการ

เพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมและเก็บข้อมูลจากผู้สูงอายุจำนวน 279 คน เพื่อประเมินแนวทางการนำไปใช้ประโยชน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดย การวิเคราะห์องค์ประกอบแบบเชิงสำรวจ (exploratory factor analysis: EFA) ของปัจจัยจิตใจและปัจจัยคำจูน โดยใช้โมเดลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis model) โดยวิธีแบบขั้นตอน (stepwise) ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางส่วนปัจจัยจิตใจและปัจจัยคำจูนมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคมในด้าน 1) สุขภาพและการรักษาพยาบาล 2) รายได้ 3) ที่พักอาศัย 4) นันทนาการ 5) ความมั่นคง/ยุติธรรมทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง 6) มาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน การพัฒนาแนวทางผู้วิจัยนำผลการวิจัยจาก วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 มาพัฒนาเป็นแนวทาง ส่วนผลการประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมตาม ความคิดเห็นของผู้สูงอายุด้านการนำไปใช้ประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.7 การบริการสังคมทั่วไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า เทศบาลจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุในหน่วยบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดพักผ่อน รถมอเตอร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์า เพ็ญนาเรนทร์ (2565) ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคม 2) ศึกษาปัจจัยจิตใจและปัจจัยคำจูนที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคม 3) พัฒนาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคม 4) เพื่อประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ระเบียบวิธีวิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่จำนวน 279 คน เพื่อประเมินประสิทธิภาพและปัจจัยจิตใจ ปัจจัยคำจูนรวมถึงนำมาพัฒนาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมและเก็บข้อมูลจากผู้สูงอายุจำนวน 279 คน เพื่อประเมินแนวทางการนำไปใช้ประโยชน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดย การวิเคราะห์องค์ประกอบแบบเชิงสำรวจ (exploratory factor analysis: EFA) ของปัจจัยจิตใจและปัจจัยคำจูน โดยใช้โมเดลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis model) โดยวิธีแบบขั้นตอน (stepwise) ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางส่วนปัจจัยจิตใจและปัจจัยคำจูนมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคมในด้าน 1) สุขภาพและการรักษาพยาบาล 2) รายได้ 3) ที่พักอาศัย 4) นันทนาการ 5) ความมั่นคง/ยุติธรรมทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง 6) มาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน การพัฒนาแนวทางผู้วิจัยนำผลการวิจัยจาก วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 มาพัฒนาเป็นแนวทาง ส่วนผลการประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมตาม ความคิดเห็นของผู้สูงอายุด้านการนำไปใช้ประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 7 ด้าน ระดับปานกลาง 3 ด้าน ซึ่งเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ การขับเคลื่อนด้วยภารกิจมากกว่าขับเคลื่อนด้วยกฎระเบียบ รองลงมา คือ ระบบราชการที่มีการกระจายอำนาจจากข้างบนลงไปสู่ข้างล่าง ระบบราชการปรับเปลี่ยนไปตามกลไกของตลาด ระบบราชการที่มอบอำนาจให้กับประชาชน ระบบราชการทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง ระบบราชการแบบรัฐวิสาหกิจมุ่งการแสวงหารายได้ ระบบราชการเป็นระบบที่มุ่งสนองต่อการเรียกร้องของประชาชน ระบบราชการมีลักษณะของการแข่งขัน

การให้บริการสาธารณะ ระบบราชการเป็นระบบที่ให้ความสำคัญต่อผลของการปฏิบัติงาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ระบบราชการมีการเผื่อว่างล่วงหน้า ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติพงษ์ พิพิธกุล และคณะ (2562) ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดร้อยเอ็ด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) วิเคราะห์องค์ประกอบโครงสร้างเชิงยืนยันสำหรับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 3) สร้างตัวแบบของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีประสิทธิผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการประเภทสายบริหารที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กำหนดจากสูตรของทาโรยามาเนได้จำนวน 317 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.942 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีทางเดียว ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม อยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับ ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 2. องค์ประกอบ เชิงยืนยันในภาพรวม เป็นองค์ประกอบที่จัดสรรตามแบบจำลอง สมการโครงสร้าง เกณฑ์ในการพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป คือ 2.1) ปัจจัยด้านการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ได้แก่ การประเมินผลการปฏิบัติงาน การบริหารแบบมีส่วนร่วม การจ้างเหมาบริการภายนอก องค์กรแห่งการเรียนรู้ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารงาน 2.2) ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ได้แก่ การมุ่งทำงานให้ประสบผลสำเร็จ การปลูกฝังค่านิยมการทำงาน การปลูกฝังจิตสาธารณะ การนำเทคนิคใหม่ๆ มาปรับใช้ การสร้างค่านิยมการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และการถ่ายทอดความรู้ในการปฏิบัติงาน 2.3) ปัจจัยด้านสมรรถนะการบริหาร ได้แก่ การให้ความสำคัญ ต่อการวางแผน การเตรียมพร้อมเพื่อรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ความมีจริยธรรมของผู้บริหารท้องถิ่น ความสามารถของผู้บริหารในการสร้างทีมงาน ความสามารถของผู้บริหารในการจัดหาทรัพยากรและความ มีวิสัยทัศน์ของผู้บริหารท้องถิ่น 2.4) ปัจจัยด้านประสิทธิผลการบริหารงาน ได้แก่ ด้านผลลัพธ์การดำเนินงาน ด้านการพัฒนาองค์กร ด้านกระบวนการภายใน ด้านการจัดหาทรัพยากร และด้านความสามารถในการ สร้างความพึงพอใจ สามารถอธิบายเป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 ระบบราชการทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า คอยเตือนกลุ่มผู้ได้รับการดูแลให้ระมัดระวังจุดอันตรายแต่จะไม่ใช่ผู้ตัดสินใจทางเลือกให้ช่วยเหลือให้กลุ่มมองเห็นภาพขององค์กรในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิทย์ มุกดาภิรมย์ (2558) รูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่โดยดำเนินการเป็น 5 ขั้นตอน(1) การกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย (2) การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาในปัจจุบัน (3) การยกกร่างรูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (4)การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำร่างรูปแบบและ (5) การนำ

รูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ไปปฏิบัติเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามโดยใช้สถิติค่าร้อยละค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบค่าที ผลจากการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มีองค์ประกอบของรูปแบบจำนวน 8 องค์ประกอบได้แก่ (1) วัตถุประสงค์ของเขตพื้นที่การศึกษา (2) การจัดแบ่งงานและความเชี่ยวชาญเฉพาะอย่าง (3) การบังคับบัญชา (4) อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (5) การปฏิบัติงานตามกฎหมายระเบียบการรวมอำนาจและการกระจายอำนาจ (6) การมีส่วนร่วมและแรงจูงใจ (7) ระบบที่มีการประสานสัมพันธ์ต่อกันและ (8) ระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงและพบว่ารูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติทุกองค์ประกอบ

2.2 ระบบราชการที่มอบอำนาจให้กับประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ระบบราชการมีระบบดิจิทัลสมัยใหม่ในการจัดบริการสาธารณะที่ตรงกับความต้องการของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรุช บุษยฤทธานนท์ (2553) ผลลัพธ์การนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการปฏิรูประบบราชการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาผลลัพธ์การนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการปฏิรูประบบราชการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษารูปแบบและวิธีการที่ใช้ในการปรับเปลี่ยนการบริหารราชการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาผลของการปฏิรูประบบการบริหารราชการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ในช่วงปี พ.ศ. 2554 – 2550 3) เพื่ออธิบายผลกระทบจากการนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการปฏิรูประบบราชการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยเอกสารในส่วนที่เป็นแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการวิจัยภาคสนาม ทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในหน่วยงานภาครัฐในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 10 หน่วยงาน ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้ 1) หน่วยงานราชการตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและวิธีการบริหารงานภายหลังนโยบายปฏิรูประบบราชการมีผลบังคับใช้ นับตั้งแต่วันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2545 แต่ขณะเดียวกันหน่วยงานราชการทั้งหมดยังคงอำนาจหน้าที่ไว้ดังเดิม มีผลทำให้บางหน่วยงานราชการประสบปัญหาในการปฏิบัติราชการอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและวิธีการบริหารงานดังกล่าว 2) ผลของการปฏิรูประบบการบริหารราชการของหน่วยงานราชการที่แบ่งกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หน่วยงานราชการทั้งหมดยอมรับต่อแนวทางการปฏิรูประบบราชการที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน 3) ผลการศึกษาพบว่าแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ส่งผลกระทบทางบวกแก่ผลปฏิบัติงานราชการโดยรวม ในส่วนประชาชนยังมีความเห็นด้วยต่อการนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาปรับใช้ว่าส่งผลดีขึ้นต่อการปฏิบัติงานราชการในทุกด้านเช่นกัน แต่ขณะเดียวกันกลับพบว่า แนวคิดดังกล่าวมีผลกระทบทางลบต่อโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชน เพราะทำให้ประชาชนมีโอกาสในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบราชการน้อยในด้านการมีระบบประเมินผลปฏิบัติงานที่ให้ประชาชนร่วมตรวจสอบทั้งที่ประชาชนมีความเต็มใจและกระตือรือร้นที่จะร่วมพัฒนาระบบราชการไทยในระดับมาก

2.3 ระบบราชการมีลักษณะของการแข่งขันการให้บริการสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า เทศบาลมุ่งตอบสนองการให้บริการสาธารณะที่ตรงต่อความต้องการของประชาชนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิทย์ มุกดาภิรมย์ (2558) รูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่โดยดำเนินการเป็น 5 ขั้นตอน (1) การกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย (2) การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาในปัจจุบัน (3) การยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (4) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำร่างรูปแบบและ (5) การนำรูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ไปปฏิบัติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที ผลจากการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มีองค์ประกอบของรูปแบบจำนวน 8 องค์ประกอบได้แก่ (1) วัตถุประสงค์ของเขตพื้นที่การศึกษา (2) การจัดแบ่งงานและความเชี่ยวชาญเฉพาะอย่าง (3) การบังคับบัญชา (4) อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (5) การปฏิบัติงานตามกฎหมายระเบียบการรวมอำนาจและการกระจายอำนาจ (6) การมีส่วนร่วมและแรงจูงใจ (7) ระบบที่มีการประสานสัมพันธ์ต่อกันและ (8) ระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงและพบว่ารูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติทุกองค์ประกอบ

2.4 การขับเคลื่อนด้วยภารกิจมากกว่าขับเคลื่อนด้วยกฎระเบียบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองต่อพันธกิจและภาระหน้าที่ของส่วนราชการ ที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติพงษ์ พิพิฑกุล และคณะ (2562) ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดร้อยเอ็ด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) วิเคราะห์องค์ประกอบโครงสร้างเชิงยืนยันสำหรับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 3) สร้างตัวแบบของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการประเภทสายบริหารที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กำหนดจากสูตรของทาโรยามาเนได้จำนวน 317 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.942 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีทางเดียว ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม อยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับ ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 2. องค์ประกอบ เชิงยืนยันในภาพรวม เป็นองค์ประกอบที่จัดสรรตามแบบจำลอง สมการโครงสร้าง เกณฑ์ในการพิจารณา จากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป คือ 2.1) ปัจจัยด้านการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ได้แก่ การประเมินผลการปฏิบัติงาน การบริหารแบบมีส่วนร่วม การจ้าง

เหมาะบริการภายนอก องค์การแห่งการเรียนรู้ และ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารงาน 2.2) ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การ ได้แก่ การมุ่งงานให้ประสบผลสำเร็จ การปลูกฝังค่านิยมการทำงาน การปลูกฝังจิตสาธารณะ การนำเทคนิคใหม่ๆ มาปรับใช้ การสร้างค่านิยมการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และการถ่ายทอดความรู้ในการปฏิบัติงาน 2.3) ปัจจัยด้านสมรรถนะการบริหาร ได้แก่ การให้ความสำคัญ ต่อการวางแผน การเตรียมพร้อมเพื่อรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ความมีจริยธรรมของผู้บริหารท้องถิ่น ความสามารถของผู้บริหารในการสร้างทีมงาน ความสามารถของผู้บริหารในการจัดหาทรัพยากรและความ มีวิสัยทัศน์ของผู้บริหารท้องถิ่น 2.4) ปัจจัยด้านประสิทธิผลการบริหารงาน ได้แก่ ด้านผลลัพธ์การดำเนินงาน ด้านการพัฒนาองค์การ ด้านกระบวนการภายใน ด้านการจัดหาทรัพยากร และด้านความสามารถในการ สร้างความพึงพอใจ

2.5 ระบบราชการเป็นระบบที่ให้ความสำคัญต่อผลของการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ มีฐานข้อมูลที่ทันสมัยเพื่อสนับสนุนการวางแผน ยุทธศาสตร์และการตัดสินใจในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติพงษ์ พิพิธกุล (2561) ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 2,204 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรทาร์โรวามาเน่ ได้จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 339 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความ เชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ด้วยโปรแกรม AMOS ผลการวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า การจัดการภาครัฐแนวใหม่มีอิทธิพลทางบวกโดยอ้อมผ่านตัวแปรด้านวัฒนธรรมองค์การไปยังประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีค่าอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.314 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และส่งผลต่อด้านสมรรถนะการบริหารงาน เท่ากับ 0.619 แต่การจัดการภาครัฐแนวใหม่ไม่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการบริหารงาน ส่วนตัวแปรด้านวัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการบริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวแปรด้านสมรรถนะไม่มีอิทธิพล ทางตรงต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.6 ระบบราชการเป็นระบบที่มุ่งสนองตอบต่อการเรียกร้องของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีรูปแบบงานเชิงรุก แก้ไขปัญหา มุ่งตอบสนองความต้องการของประชาชน และสร้างคุณค่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนารี สุกิจปาณีนิจ (2562) ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการสาธารณะ เชิงผลสัมฤทธิ์ของเทศบาล อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยทางด้านแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์ของเทศบาล อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ศึกษาผลของการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์ของเทศบาล อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ 3) สังเคราะห์หารูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่เหมาะสมต่อการ

จัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์ของเทศบาล อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตการปกครองของเทศบาลตำบลไร่เก่าและตำบลไร่ใหม่ จำนวน 392 คน และการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ นายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล ปลัดเทศบาล หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกองและประธานชุมชนของเทศบาลตำบลไร่เก่าและตำบลไร่ใหม่ อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 19 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยทางด้านแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดลงไปคือ ยึดมั่นภารกิจหน้าที่เป็นสำคัญ หน่วยงานของรัฐหาเงินมากกว่าใช้จ่ายเงิน เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันเพื่อให้ได้สินค้าและบริการที่ดี ปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ตามลำดับ 2) ผลของการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดลงไป คือ ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตามลำดับ และ 3) รูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่เหมาะสมคือ เทศบาลควรทำงานเชิงรุกโดยลงพื้นที่สำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนนำมาจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังโดยเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงาน เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามา มีส่วนร่วมในการจัดทำบริการสาธารณะ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมรับผลประโยชน์ อีกทั้งควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงานและมีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน มีการกระจายอำนาจ ทำงานเป็นทีมและทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ ใช้ทรัพยากรในการจัดทำบริการสาธารณะให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด และนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการจัดทำบริการสาธารณะและเปิดช่องทางการสื่อสารหลากหลายช่องทาง เพื่อให้เข้าถึงประชาชนมากที่สุดโดยเน้นการสื่อสารสองทาง

2.7 ระบบราชการแบบรัฐวิสาหกิจมุ่งการแสวงหารายได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีการกำหนดนโยบายและเป้าประสงค์ของการดำเนินงานที่มุ่งการสร้างรายได้ ให้กับรัฐอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนารี สุกิจปาณีนิจ (2562) ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการสาธารณะ เชิงผลสัมฤทธิ์ของเทศบาล อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยทางด้านแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์ของเทศบาล อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ศึกษาผลของการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์ของเทศบาล อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ 3) สังเคราะห์หารูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่เหมาะสมต่อการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์ของเทศบาล อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตการปกครองของเทศบาลตำบลไร่เก่าและตำบลไร่ใหม่ จำนวน 392 คน และการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ นายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล ปลัดเทศบาล หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกองและ ประธานชุมชนของเทศบาลตำบลไร่เก่าและตำบลไร่ใหม่ อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 19 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยทางด้านแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดลงไปคือ ยึดมั่นภารกิจหน้าที่เป็นสำคัญ หน่วยงานของรัฐหาเงินมากกว่าใช้จ่ายเงิน เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันเพื่อให้ได้สินค้าและบริการที่ดี ปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ตามลำดับ 2) ผลของการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดลงไป คือ ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตามลำดับ และ 3) รูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่เหมาะสมคือ เทศบาลควรทำงานเชิงรุกโดยลงพื้นที่สำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนนำมาจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังโดยเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงาน เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามา มีส่วนร่วมในการจัดทำบริการสาธารณะ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมรับผลประโยชน์ อีกทั้งควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงานและมีการประเมินผลการทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน มีการกระจายอำนาจ ทำงานเป็นทีมและทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ ใช้ทรัพยากรในการจัดทำบริการสาธารณะให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด และนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการจัดทำบริการสาธารณะและเปิดช่องทางการสื่อสารหลากหลายช่องทาง เพื่อให้เข้าถึงประชาชนมากที่สุดโดยเน้นการสื่อสารสองทาง

2.8 ระบบราชการมีการเฝ้าระวังล่วงหน้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า งานอย่างเตรียมการไว้ล่วงหน้า ตอบสนองต่อสถานการณ์ทันเวลา มีการวิเคราะห์ความเสี่ยง ทั้งในระดับองค์กรและในระดับปฏิบัติการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรุช บุษยฤทธานนท์ (2553) ผลลัพธ์การนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการปฏิรูประบบราชการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาผลลัพธ์การนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการปฏิรูประบบราชการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษารูปแบบและวิธีการที่ใช้ในการปรับเปลี่ยนการบริหารราชการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาผลของการปฏิรูประบบการบริหารราชการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ในช่วงปี พ.ศ. 2554 – 2550 3) เพื่ออธิบายผลกระทบจากการนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการปฏิรูประบบราชการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยเอกสารในส่วนที่เป็นแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการวิจัยภาคสนาม ทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในหน่วยงานภาครัฐในเขตอำเภอเมือง

จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 10 หน่วยงาน ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้ 1) หน่วยงานราชการ ตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและวิธีการบริหารงานภายหลังนโยบายปฏิรูประบบราชการมีผลบังคับใช้ นับตั้งแต่วันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2545 แต่ขณะเดียวกันหน่วยงานราชการทั้งหมดยังคงอำนาจหน้าที่ไว้ดังเดิม มีผลทำให้บางหน่วยงานราชการประสบปัญหาในการปฏิบัติราชการอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและวิธีการบริหารงานดังกล่าว 2) ผลของการปฏิรูประบบการบริหารราชการของหน่วยงานราชการที่แบ่งกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หน่วยงานราชการทั้งหมดยอมรับต่อแนวทางการปฏิรูประบบราชการที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน 3) ผลการศึกษาพบว่าแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ส่งผลกระทบต่อทางบวกแก่ผลปฏิบัติงานราชการโดยรวม ในส่วนประชาชนยังมีความเห็นด้วยต่อการนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาปรับใช้ว่าส่งผลดีขึ้นต่อการปฏิบัติงานราชการในทุกด้านเช่นกัน แต่ขณะเดียวกันกลับพบว่า แนวคิดดังกล่าวมีผลกระทบทางลบต่อโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชน เพราะทำให้ประชาชนมีโอกาสน้อยในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบราชการน้อยในด้านการมีระบบประเมินผลการทำงานที่ประชาชนร่วมตรวจสอบ ทั้งที่ประชาชนมีความเต็มใจและกระตือรือร้นที่จะร่วมพัฒนาระบบราชการไทยในระดับมาก

2.9 ระบบราชการที่มีการกระจายอำนาจจากข้างบนลงไปสู่ข้างล่าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า เปิดกว้างให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม ถ่ายโอนภารกิจไปดำเนินการแทนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Charity Latanza Indahsari (2020) ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการสาธารณะใหม่ (NPM) และความพยายามในการกำกับดูแล การจัดการสาธารณะแนวใหม่ (NPM) เป็นแนวทางในการบริหารรัฐกิจที่ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับในโลกของการจัดการและสาขาวิชาอื่นๆ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการในระบบราชการสมัยใหม่ การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่เน้นการบริหารจัดการภาครัฐที่เน้นผลงาน ไม่ใช่นโยบาย จากผลการศึกษา นโยบายหรือยุทธศาสตร์ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (new public management: NPM) มีอยู่ 3 นโยบายเพื่อเป็นความพยายามในการกำกับดูแล ได้แก่ การปรับโครงสร้างการบริหารราชการ การกระจายอำนาจของหุ้นส่วนและเครือข่าย และนวัตกรรม วัตถุประสงค์ของการทบทวนวรรณกรรมนี้คือการเพิ่มข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการจัดการสาธารณะใหม่ (NPM) ในฐานะความพยายามในการกำกับดูแล วิธีที่ใช้ในการวิจัยคือ study literature review (SLR)

2.10 ระบบราชการปรับเปลี่ยนไปตามกลไกของตลาด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ผู้บริหารส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเชิงนโยบายที่ส่งผล ในระดับประเทศและนำไปสู่การแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติพงษ์ พิพิธกุล และคณะ (2562) ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดร้อยเอ็ด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) วิเคราะห์องค์ประกอบโครงสร้างเชิงนโยบายสำหรับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 3) สร้างตัวแบบของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีประสิทธิผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการประเภทสายบริหารที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ร้อยเอ็ด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กำหนดจากสูตรของทาโรยามาเนได้จำนวน 317 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.942 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีทางเดียว ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม อยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับ ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 2. องค์กรประกอบ เชิงยืนยันในภาพรวม เป็นองค์กรประกอบที่จัดสรรตามแบบจำลอง สมการเชิงโครงสร้าง เกณฑ์ในการพิจารณา จากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป คือ 2.1) ปัจจัยด้านการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ได้แก่ การประเมินผลการปฏิบัติงาน การบริหารแบบมีส่วนร่วม การจ้างเหมาบริการภายนอก องค์กรแห่งการเรียนรู้ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารงาน 2.2) ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ได้แก่ การมุ่งงานให้ประสบผลสำเร็จ การปลูกฝังค่านิยมการทำงาน การปลูกฝังจิตสาธารณะ การนำเทคนิคใหม่ๆ มาปรับใช้ การสร้างค่านิยมการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และการถ่ายทอดความรู้ในการปฏิบัติงาน 2.3) ปัจจัยด้านสมรรถนะการบริหาร ได้แก่ การให้ความสำคัญ ต่อการวางแผน การเตรียมพร้อมเพื่อรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ความมีจริยธรรมของผู้บริหารท้องถิ่น ความสามารถของผู้บริหารในการสร้างทีมงาน ความสามารถของผู้บริหารในการจัดหาทรัพยากรและความ มีวิสัยทัศน์ของผู้บริหารท้องถิ่น 2.4) ปัจจัยด้านประสิทธิผลการบริหารงาน ได้แก่ ด้านผลลัพธ์การดำเนินงาน ด้านการพัฒนาองค์กร ด้านกระบวนการภายใน ด้านการจัดหาทรัพยากร และด้านความสามารถในการ สร้างความพึงพอใจ

3. ประสิทธิภาพองค์การของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ระดับปานกลาง 1 ด้าน ซึ่งเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ สภาพแวดล้อม รองลงมา คือ โครงสร้าง วัฒนธรรม เทคโนโลยี กระบวนการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ กลยุทธ์ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพดล ไชยสุระ และคณะ (2561) ศึกษาวิจัยเรื่องอิทธิพลของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมองค์กร และธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมองค์กร และธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 2) อิทธิพลทางตรง และทางอ้อมของ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมองค์กรและธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 และ 3) แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมองค์กร และธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์เส้นทาง และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมองค์กร และธรรมาภิบาล และประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง คือ ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (0.06) ด้านวัฒนธรรมองค์กร (0.09) ด้านธรรมาภิบาล (0.89) ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม

คือ ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (0.62) ด้านวัฒนธรรมองค์การ (0.29) และรูปแบบที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือ ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้านวัฒนธรรมองค์การ ด้านธรรมาภิบาล และด้านประสิทธิภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) แนวทางพัฒนาด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์การและธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย พัฒนาด้านการกระตุ้นทางปัญญา ด้านวัฒนธรรมการปรับตัว ด้านวัฒนธรรมพันธกิจ ด้านหลักความรับผิดชอบและด้านหลักความคุ้มค่า โดยปัจจัยเชิงสาเหตุทั้ง 3 ปัจจัย สามารถอธิบายประสิทธิภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ได้ร้อยละ 33.05 สามารถอภิปรายเป็นรายด้านดังนี้

3.1 สภาพแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในด้านสภาพแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิดาพร สุขแสงนิล (2562) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอสามพรานและอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอสามพราน และอำเภอนครชัยศรีจังหวัดนครปฐม 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอสามพรานและอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอสามพรานและอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยทางการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอสามพรานและอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ผู้ตอบส่วนมาก มีความเห็นลำดับที่ 1 คือ ด้านวัฒนธรรมองค์การ ลำดับที่ 2 คือ ด้านบุคลากร ลำดับที่ 3 คือ บรรยาการองค์กร ลำดับที่ 4 คือ ภาวะผู้นำ ลำดับที่ 5 คือ โครงสร้างองค์กร และลำดับสุดท้าย คือ การมีส่วนร่วม ตามลำดับ ประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอำเภอสามพรานและอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความเห็นลำดับที่ 1 คือ การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ลำดับที่ 2 คือ บุคลากร ลำดับที่ 3 คือ อาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ลำดับที่ 4 คือ วิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ลำดับที่ 5 ด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัยและลำดับสุดท้าย คือ การมีส่วนร่วมและ การสนับสนุนจากทุกภาคส่วน ตามลำดับ ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะปัจจัยการบริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอสามพรานและอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

3.2 เทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า เทศบาลมีวิธีการ/รูปแบบการคัดเลือกคุณสมบัติของเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการบริการ และเจาะจงกับผู้ใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Lindner and Wald (2011) พบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง การคิดสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นองค์ความรู้ หรือผลงานนวัตกรรมไม่ใช่เรื่องยาก และทั้งหมดนี้จะพัฒนาผู้เรียนให้กลายเป็นผู้มีความรู้ ปฏิบัติงานที่มีคุณภาพจากชั้นเรียน และพวกเขาจะสามารถเป็น

ประชาชนของโลก หรือสามารถทำงานที่ใดก็ได้ในโลกสมกับการเป็นบุคลากรขององค์การในยุคองค์การแห่งการเรียนรู้

3.3 กลยุทธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า มีการวิเคราะห์สาเหตุของความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นและกำหนดวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมหมาย เทียนสมใจ (2556) รูปแบบการบริหารงานที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ทราบองค์ประกอบการบริหารงานที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา 2) นำเสนอรูปแบบการบริหารงานที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษา วิเคราะห์กรอบแนวคิดในการวิจัย บน พื้นฐานแนวคิด ทฤษฎีการบริหารงานที่มีประสิทธิผล 2) วิเคราะห์ความเป็นไปได้และพัฒนาารูปแบบการ บริหารงานที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา 3) ตรวจสอบ และสร้างรูปแบบการ บริหารงานที่มีประสิทธิผลที่เหมาะสม 4) ปรับปรุงและ นำเสนอรูปแบบการบริหารงานที่มีประสิทธิผลของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กลุ่ม ตัวอย่าง ประกอบด้วย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาที่ได้รับการ ประเมินจากกลุ่มพัฒนา ระบบบริหาร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ระดับคุณภาพ 3 ขึ้นไป จำนวน 68 เขต ผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงาน เขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผู้อำนวยการกลุ่มในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประธาน คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นแบบวิเคราะห์ เอกสารแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานที่มีประสิทธิผลของ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา แบบตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่า มัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบ การ วิเคราะห์เส้นทางและวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1.องค์ประกอบการบริหารงานที่มีประสิทธิผล ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1) ภาวะผู้นำการ เปลี่ยนแปลง 2) การวางแผนกลยุทธ์ 3) องค์การแห่งการเรียนรู้ 4) วัฒนธรรมองค์การ 5) เทคโนโลยี สารสนเทศ และ 6) สนับสนุนการมีส่วนร่วม 2. รูปแบบการบริหารงานที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญ 6 องค์ประกอบ ซึ่งมีความเหมาะสม ถูกต้อง เป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ สอดคล้องกับกรอบแนวคิดทฤษฎีของการวิจัย

3.4 โครงสร้าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีคณะผู้บริหารที่มีอำนาจในการตัดสินใจ ร่วมกัน มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีมและปรึกษาหารือกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิดาพร สุขแสงนิล (2562) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานของศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอสามพรานและอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอสามพราน และอำเภอนคร ชัยศรีจังหวัดนครปฐม 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอสาม พรานและอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอสามพรานและอำเภอนครชัยศรี

จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยทางการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอสามพรานและอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ผู้แบบตอบส่วนมาก มีความเห็นลำดับที่ 1 คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ลำดับที่ 2 คือ ด้านบุคลากร ลำดับที่ 3 คือ บรรยากาศองค์การ ลำดับที่ 4 คือ ภาวะผู้นำ ลำดับที่ 5 คือ โครงสร้างองค์การ และลำดับสุดท้าย คือ การมีส่วนร่วม ตามลำดับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอำเภอสามพรานและอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความเห็นลำดับที่ 1 คือ การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ลำดับที่ 2 คือ บุคลากร ลำดับที่ 3 คือ อาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ลำดับที่ 4 คือ วิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ลำดับที่ 5 ด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัยและลำดับสุดท้าย คือ การมีส่วนร่วมและ การสนับสนุนจากทุกภาคส่วน ตามลำดับ ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะปัจจัยการบริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอสามพรานและอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

3.5 กระบวนการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีการจัดลำดับความสำคัญของงานที่จะต้องทำก่อน-หลังอย่างเคร่งครัด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาซิต ไชยอนงค์ (2556) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ธรรมาภิบาล วัฒนธรรมองค์การ กับประสิทธิผลองค์การ ของศาลยุติธรรม : ตัวแบบสมการโครงสร้าง” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหา 1) ระดับประสิทธิผลองค์การ ระดับปัจจัยด้านธรรมาภิบาล และระดับปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การของศาลยุติธรรมในภาพรวม 2) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างตัวแบบมาตรวัดที่สร้างตามแนวคิดกับแบบมาตรวัดที่สร้างขึ้นตามข้อมูลที่จัดเก็บได้ของประสิทธิผลองค์การปัจจัยด้าน ธรรมาภิบาล และปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การของศาลยุติธรรมใน ภาพรวม 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างปัจจัยด้านธรรมาภิบาล ปัจจัยด้าน วัฒนธรรมองค์การ และประสิทธิผล องค์การของศาลยุติธรรมในภาพรวม และ 4) เพื่อศึกษาความสามารถในการอธิบายและประสิทธิผลองค์การของศาลยุติธรรมในภาพรวมด้วยปัจจัย ด้านธรรมาภิบาลและปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การการศึกษาครั้งนี้ อยู่ภายใต้กระบวนทัศน์ แบบปฏิฐานนิยม (positivism) โดยใช้การวิจัยแบบสำรวจ (survey research design) และใช้ แนวทางการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ประชากรที่ศึกษา คือ ศาลในสังกัดศาล ยุติธรรมทุกชั้นศาลทั่วประเทศ ทั้งศาลชั้นต้น ศาลชั้นอุทธรณ์ และศาลฎีกา รวมจำนวนทั้งสิ้น 239 ศาล จากการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างปัจจัยด้าน ธรรมาภิบาลและปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การในภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อศึกษาในบริบทของศาลยุติธรรมนั้น สามารถอธิบายได้ว่า ธรรมาภิบาลจะเป็นหลักปฏิบัติอันเป็นรากฐานสำคัญในด้านการก่อตัว จัดการ คัดสรร ปลูกฝังและเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์การ และในทางตรงกันข้าม วัฒนธรรมองค์การจะส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคลากรในองค์การ ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติเช่นเดียวกัน โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ปัจจัยด้าน ธรรมาภิบาลและปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การ มีความสามารถในการอธิบายและทำนายประสิทธิผลองค์การของศาลยุติธรรมในภาพรวม อยู่ในระดับสูงมาก

3.6 วัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า จัดให้มีกระบวนการต่างๆ เพื่อใช้ติดตามดูแลการปฏิบัติตามหลักการของความซื่อตรงและคุณค่าทางจริยธรรมที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติพงษ์ พิพิธกุล (2561) ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุการ จัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 2,204 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยการ ใช้สูตรทาร์โรว์ ยามาเน่ ได้จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 339 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความ เชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ด้วยโปรแกรม AMOS ผลการวิจัยปัจจัยเชิง สาเหตุการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า การจัดการภาครัฐแนวใหม่มีอิทธิพลทางบวกโดยอ้อมผ่านตัวแปรด้านวัฒนธรรมองค์การไปยัง ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีค่าอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.314 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และส่งผลต่อด้านสมรรถนะการบริหารงาน เท่ากับ 0.619 แต่การจัดการ ภาครัฐแนวใหม่ไม่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน ส่วนตัวแปรด้านวัฒนธรรมองค์การมี อิทธิพล ทางตรงต่อประสิทธิภาพการบริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวแปรด้านสมรรถนะ ไม่มีอิทธิพล ทางตรงต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การจัดสวัสดิการสังคม

1.1 การศึกษา พบว่า เทศบาลควรมีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการให้บริการห้องสมุด ชุมชน มุมอ่านหนังสือ/มุมสำหรับการค้นคว้าให้แก่ประชาชน และให้การรอบเกี่ยวกับความรู้ความจำเป็น ต่อการเป็นผู้สูงอายุที่มีคุณภาพ การส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ทางการศึกษาของ จังหวัดอย่างสะดวกผ่านระบบฐานข้อมูลของแต่ละหน่วยงาน

1.2 สุขภาพอนามัย พบว่า เทศบาลควรให้ความสำคัญกับสวัสดิการด้านสุขภาพ โดยจัดให้มี การตรวจสุขภาพประจำปี และจัดทำโครงการเกี่ยวกับการให้ความรู้ในการออกกำลังกาย อาหารและ โภชนาการที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย สนับสนุนการดำเนินงาน ประสานงานที่รวดเร็วช่วยให้ประชาชน ได้รับการบรรเทาผลกระทบด้านสุขภาพอนามัยได้เร็วขึ้น

1.3 ที่อยู่อาศัย พบว่า เทศบาลควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยและ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัย ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก การคมนาคม ฯลฯ การประสานงานพัฒนาโครงสร้างการใช้ประโยชน์ของที่ดินเพื่อการเกษตร

1.4 การมีรายได้ พบว่า เทศบาลควรมีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าถึง สวัสดิการของรัฐบาล เช่น เงินกู้ยืมประกอบอาชีพ เป็นต้น และการพัฒนาทักษะที่จะเพิ่มรายได้แก่ ประชาชนได้

1.5 นันทนาการ พบว่า ควรมีการจัดกิจกรรมให้ผู้สูงอายุในชุมชนออกกำลังกายเพื่อป้องกันการเสื่อมสภาพของอวัยวะต่างๆ เช่น หัวใจ กล้ามเนื้อและข้อต่างๆ และจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาที่ทันสมัยให้กับชุมชน และศูนย์กีฬาเยาวชนประจำหมู่บ้านเป็นประจำทุกปี

1.6 กระบวนการยุติธรรม พบว่า ควรมีการให้คำปรึกษาแนะนำ และดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในการถูกละเมิดสิทธิด้านต่างๆ เช่น ด้านทรัพย์สิน ด้านกระทำความรุนแรงร่างกาย จิตใจ เป็นต้น แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ส่งเสริมการดำเนินงานที่ชัดเจน และโปร่งใส

1.7 การบริการสังคมทั่วไป พบว่า ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสวัสดิการที่เทศบาลจัดให้ ทั้งในแง่ความต้องการและข้อเสนออื่นๆ ทำให้มีสังคมที่มั่นคงปลอดภัย การบริการจากเจ้าหน้าที่ที่มีความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ

2. การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่

2.1 ระบบราชการทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง พบว่า ระบบราชการควรจับคู่พี่เลี้ยงและผู้ได้รับการดูแลมีความเหมาะสม ได้รับการดูแลอย่างตั้งใจและให้ข้อมูลความเห็นทั้งทางดีและทางไม่ดีอย่างตรงไปตรงมาและเป็นมิตร สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ระบบราชการที่มอบอำนาจให้กับประชาชน พบว่า ควรพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีคุณภาพ โดยเน้นให้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง

2.3 ระบบราชการมีลักษณะของการแข่งขันการให้บริการสาธารณะ พบว่า ระบบราชการควรปรับรูปแบบการบริการ การให้บริการสาธารณะให้สามารถตอบสนองได้ทันที ช่วยส่งเสริมการมีบริการที่ดี พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้ดีขึ้น และช่วยผลักดันให้แต่ละองค์กรที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับการแข่งขันด้านบริการ

2.4 การขับเคลื่อนด้วยภารกิจมากกว่าขับเคลื่อนด้วยกฎระเบียบ พบว่า ผู้บริหารระบบราชการควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และตัวชี้วัดชัดเจนตอบสนองต่อพันธกิจและภาระหน้าที่ของส่วนราชการ มุ่งเน้นภารกิจงานอย่างมีประสิทธิภาพ ดำเนินกิจกรรมผ่านการจ้างเหมาบริการภาคเอกชนเนื่องจากมีความเชี่ยวชาญและพร้อมในการดำเนินงาน

2.5 ระบบราชการเป็นระบบที่ให้ความสำคัญต่อผลของการปฏิบัติงาน พบว่า ระบบราชการควรมีการปรับใช้เทคโนโลยีการกำกับ ติดตาม และรายงานผลต่อสาธารณะ โดยคำนึงและติดตามตัวชี้วัดและผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

2.6 ระบบราชการเป็นระบบที่มุ่งสนองตอบต่อการเรียกร้องของประชาชน พบว่า ระบบราชการควรปรับรูปแบบระบบการบริการที่ทำให้ประชาชนเข้าถึงการบริการได้สะดวก โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดแก่ประชาชน

2.7 ระบบราชการแบบรัฐวิสาหกิจมุ่งการแสวงหารายได้ พบว่า ระบบราชการควรให้ความสำคัญกับการกำหนดราคาและปริมาณการขายเพื่อเพิ่มการแข่งขัน ป้องกันการผูกขาดการผลิตและจำหน่ายสินค้า

2.8 ระบบราชการมีการเฝ้าระวังล่วงหน้า พบว่า ระบบราชการควรวางแผนการแก้ปัญหาในเชิงรุกที่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการ

ประชาสัมพันธ์ข่าวสารแก่ประชาชนได้รับทราบและรับมือกับสถานการณ์ได้ดี เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นให้น้อยที่สุด

2.9 ระบบราชการที่มีการกระจายอำนาจจากข้างบนลงไปสู่ข้างล่าง พบว่า ระบบราชการควรมีระบบการสื่อสารภายในองค์กรทั่วถึง รวดเร็ว ทันการณ์ และคำนึงถึงโอกาส ความเท่าเทียมกัน และให้ความรู้แก่บุคลากรได้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความเชื่อมั่นต่อเพื่อนร่วมงาน และประชาชนได้

2.10 ระบบราชการปรับเปลี่ยนไปตามกลไกของตลาด พบว่า ระบบราชการควรปรับปรุงแบบการทำงาน และการนำเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อเชื่อมโยงให้เกิดนวัตกรรม และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในองค์กรให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

3. ประสิทธิภาพของเทศบาลในจังหวัดนครปฐม

3.1 สภาพแวดล้อม พบว่า เทศบาลควรมีการส่งเสริมสภาพแวดล้อมองค์การ ที่เชื่อมโยงให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน เพื่อให้พร้อมกับการบริการแก่ประชาชน และสะดวกต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งสภาพแวดล้อมนั้นสามารถส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์การ หากกรณีสภาพแวดล้อมดี ผลของงานก็ย่อมออกมาดี สะท้อนให้เห็นถึงความเอาใจใส่ขององค์การ

3.2 เทคโนโลยี พบว่า เทศบาลควรนำระบบที่ได้รับการปรับปรุงหรือการพัฒนาเข้าสู่การใช้งานจริงเพื่อสร้างความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ควรมีการอบรมด้านเทคโนโลยีให้แก่บุคลากรให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างถูกต้อง ทั้งยัง สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้มาใช้บริการ ช่วยลดขั้นตอน ประหยัดเวลา อันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์การ

3.3 กลยุทธ์ พบว่า เทศบาลควรกำหนดนโยบายและข้อกำหนดที่ชัดเจนเกี่ยวกับการควบคุมระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในระบบการให้บริการ การเผยแพร่ข้อมูลขององค์กรช่วยสร้างภาพลักษณ์การปฏิบัติงานที่มีความน่าเชื่อถือ ช่วยให้ประชาชนได้มีความรู้ที่เหมาะสมกับกิจกรรม

3.4 โครงสร้าง พบว่า เทศบาลควรกำหนดโครงสร้างอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอนสามารถยืดหยุ่น คล่องตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้ดี และการบริหารจัดการของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีความเป็นกลาง มีความโปร่งใสในการมอบหมายงานยังช่วยให้ภาพลักษณ์โครงสร้างขององค์กรมีความน่าเชื่อถือ

3.5 กระบวนการ พบว่า เทศบาลควรวางระบบการวัดวิเคราะห์และประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการดำเนินงาน และประสานงานในส่วนต่างๆ และกำหนดหน้าที่ในการจัดดำเนินงานอย่างเป็นระบบและชัดเจน

3.6 วัฒนธรรม พบว่า เทศบาลควรมีการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้ส่วนงานต่างๆ ในองค์กรเกิดพฤติกรรมประสานและการร่วมมือกันในการทำงาน โดยอาศัยวัฒนธรรมซึ่งจะมีอิทธิพลต่อแนวคิด วิธีการดำเนินชีวิตของประชาชน ตลอดจนวัฒนธรรมการทำงานขององค์กร การเรียนรู้ เข้าถึงความต้องการของประชาชนจึงช่วยให้การกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปรับให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การจัดสวัสดิการสังคม พบว่า ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเพื่อส่งเสริมสุขภาพให้ผู้สูงอายุ และจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุ สนับสนุน การทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และควรจัดให้มีการอบรมอาชีพต่างๆ แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

2. การจัดการภาครัฐแนวใหม่ พบว่า ควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงานและมีการประเมินผลการการทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน มีการกระจายอำนาจ ทำงานเป็นทีมและทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ ใช้ทรัพยากรในการจัดทำบริการสาธารณะให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด และนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการจัดทำบริการสาธารณะและเปิดช่องทางการสื่อสารหลากหลายช่องทาง เพื่อให้เข้าถึงประชาชนมากที่สุดโดยเน้นการสื่อสารสองทาง

3. การเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน/ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม และมีบทบาทในการแสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการจัดการพบวนการเรียนรู้ ร่วมกันพัฒนาความรู้ ความต้องการต่างๆ มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรกำหนดกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมองค์ประกอบท้องถิ่นทั้งจังหวัด เพื่อให้ได้เห็นภาพกว้างในการวางแผน นโยบาย เพื่อพัฒนาท้องถิ่น และให้มีระบบการประเมินและตรวจสอบการดำเนินการเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม เพื่อให้มีการเสนอเพื่อปรับปรุงนโยบาย และมาตรการให้ดียิ่งขึ้น

2. ควรกำหนดตัวแปรเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ครอบคลุม และเข้าใจง่าย โดยองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการด้านการดูแลและให้ความช่วยเหลือประชาชน เพื่อให้ทราบถึงประเด็น ปัญหา และความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

3. ในการรวบรวมข้อมูลควรจัดระบบ ในการเก็บแบบสอบถามต้องมีการสัมภาษณ์เพื่อเป็น การทวนว่าผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจคำถามในแบบสอบถามและให้คำตอบที่ถูกต้องหรือไม่

บรรณานุกรม

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2546). พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546. กรุงเทพมหานคร ห้างหุ้นส่วนจำกัดเทพเพ็ญวานิชย์.
- _____. (2550). ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร ห้างหุ้นส่วนจำกัดเทพเพ็ญวานิชย์.
- _____. (2554). พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550). กรุงเทพฯ: หจก. เทพเพ็ญวานิชย์.

- _____. (2555). **ทิศทางและรูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เทพเพ็ญวานิตย์.
- กิตติพงษ์ พิพิธกุล. (2561). **การจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. วารสารวิชาการและวิจัยมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2561.
- กิตติพงษ์ พิพิธกุล และคณะ. (2562). **การจัดการภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดร้อยเอ็ด**. วารสารวิชาการธรรมทัศน์ ปีที่ 19 ฉบับที่ 14.
- กิตติพัฒน์ นนทปัทมเดช. (2550). **ทฤษฎีวิพากษ์ในนโยบาย และการวางแผนสังคม**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กฤษฎา ศุภกิจไพศาล. (2563). **สังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม: การปลดล็อกความเหลื่อมล้ำสู่ความยั่งยืน**, ในหนังสือรวมบทความเนื่องในวันสถาปนาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ครบรอบ 66 ปี. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิตรา หมั่นกิจ และคณะ. (2565). **แนวทางการพัฒนาการจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลเขารวก อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี**. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น :ปีที่ 7 ฉบับที่ 1(2566) : มกราคม-เมษายน.
- ฉัตรชัย นาถ์พลอย. (2563, พฤษภาคม-สิงหาคม). **การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่**. วารสารศิลปศาสตร์ราชชมงคลสุวรรณภูมิ, 2(2).
- ชาลีล่า ลาหมด. (2559). **การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารตามทัศนะของครู โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ฐิติพร ฉิมย้อย และคณะ. (2565). **การจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยนา อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี**. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. Journal of Roi Kaensarn Academi ปีที่ 7 ฉบับที่ 9.
- ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ และคณะ. (2544). **สวัสดิการโดยภาคชุมชน (2) กลุ่มผลิตภัณฑ์**. คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพดล ไชยสุระ และคณะ. (2561). **อิทธิพลของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมองค์การ และธรรมาภิบาลต่อประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2**. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม ปีที่ 8 ฉบับ 1; 28-38.
- นิรุช บุญยฤทธิฐานนท์. (2553). **ผลลัพธ์การนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการปฏิรูประบบราชการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่**. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- บุญเกียรติ การะเวกพันธุ์ และคณะ. (2557). **การบริหารงานภาครัฐ**. สืบค้นออนไลน์ ที่มา <http://www.wiki.kpi.ac.th/index.php?title=การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่>.

- ปัญญา เลิศไกร. (2550). แนวคิดและรูปแบบการจัดสวัสดิการชุมชนที่ประสบความสำเร็จ. ภาค นิพนธ์
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปัทมาวดี โพชนุกูล ชูชุกิ. (2552). สวัสดิการชุมชนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันเสริมสร้างการ
เรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข (สรส.).
- พลกฤต แสงอาวุธ. (2558). รูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. 6(2), 267 – 282.
- พัชรพล ศุภะ. (2562). นโยบายสาธารณะและการวางแผนเพื่อจัดการองค์กรภาครัฐ. พระนครศรี
อยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พานิชย์ แสงโนราช. (2558). ความสอดคล้องของการจัดสวัสดิการสังคมกับความต้องการของประชาชน
ในท้องถิ่น. Graduate research conference, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิมพงา เพ็ญนาเรนทร์. (2565). แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล
ให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม. Journal of Administrative and Management Innovation.
Vol.10 No.1 January – April 2022.
- มณฑิตา ศรีพล. (2562). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ กรณีศึกษา
ชมรมผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา. ปริญญาศิลปศา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาสังคม. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ระพีพรรณ คำหอม. (2554). สวัสดิการสังคมกับสังคมไทย (เอกสารประกอบการสอน วิชาแนวคิด และ
ทฤษฎีปฏิบัติงานสวัสดิการสังคม). กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2553). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : บพิธ
การพิมพ์.
- วรัท พงกษากุลนันท์ (2550). ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Efficiency & Effectiveness). สืบค้น
ออนไลน์, ที่มา[http://peenet.blogspot.com/efficiency effectiveness administrator.html](http://peenet.blogspot.com/efficiency%20effectiveness%20administrator.html).
- วิดาพร สุขแสงนิล. (2562). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐาน
ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอสามพรานและอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม. วารสารวิชาการ
สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิปีที่ 6 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2563.
- วิทยา ด้านธำรงกุล. (2546). การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- ศุภชัย คลองขยัน. (2559). การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาทรัพยากร
บุคคลของเทศบาล จังหวัดเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สนพงษ์ จิรชวลิตสุทธิ,จำสืบเอก. (2558). ปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติงานของนายทหารประทวน
ค่ายภานุรังสีจังหวัดราชบุรี. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2558). การบริหารงานภาครัฐกับการสร้างธรรมาภิบาล. กรุงเทพฯ : สถาบัน
พระปกเกล้า.

- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2553). **ทางเลือกของสวัสดิการสังคมสำหรับคนไทย**. รายงานที่
ดีอาร์ไอ, 1(87), 4-20.
- _____. (2556). **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2556-2561)**.
กรุงเทพมหานคร: บริษัท วิชั่น พรินท์ แอนด์ มีเดีย จำกัด.
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (2554). **ความหมายและขอบเขตของคำว่า “สวัสดิการ”**. สืบค้น
ออนไลน์, ที่มา <http://ftiweb.off.fti.or.th/intranet/file/banner/welfare.pdf>
- สมจิตร พึ่งพรหมพร. (2552). **การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงระบบในการบริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ
สถานศึกษาเครือข่ายคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย/กรุงเทพฯ.
- สมหมาย เทียนสมใจ. (2556). **รูปแบบการบริหารงานที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา**. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2551). **รายงานการวิจัยเรื่องการสำรวจการรับรู้ ทศนคติ
ต่อโครงการปฏิรูประบบราชการ และระดับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการ ปฏิบัติราชการ
ของข้าราชการ**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2555). **การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ**.
สืบค้นออนไลน์, ที่มา : <https://www.opdc.go.th/content/Nzc>
- สุทธิพงศ์ ยงค์มกล. (2543). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนที่ใช้ ภาษาอังกฤษ
เป็นสื่อการสอน**. วิทยานิพนธ์ การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุนารี สุกิจปาณีนิจ. (2562). **รูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการ
สาธารณะ เชิงผลสัมฤทธิ์ของเทศบาล อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**.
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวิทย์ มุกดาภิรมย์. (2558). **รูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหาร
จัดการภาครัฐแนวใหม่**. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย.
- อนันท์ งามสะอาด. (2554). **ประสิทธิภาพ (Efficiency) และ ประสิทธิภาพ (Effective) ต่างกันอย่างไร**.
- อุทัย จัทรรัตนกานต์ และธนกฤต โพธิ์เงิน. (2561). **การประยุกต์หลักการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่
มาใช้ในการบริหารงานท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอ
เมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี**. มหาวิทยาลัยปทุมธานี. (ฐาน1)วารสารวิชาการ มจร. สังคมศาสตร์
ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 เมษายน – มิถุนายน
2561 หน้า 166 – 177.
- A.S Georgopoulos., Tannenbaum,. (1975). **The Study of Organizational Effectiveness**.
American Sociological Review, vol. October, 1975.
- Caplow, T. (1964). **Principles of Organization**. New York : Harcourt, Brace and World.
- Certo, Samuel C. (2000). **Modern Management**. New York : Prentice-Hall.

- Changhwan Shin. (2015). **A Conceptual Approach to the Relationships between the Social Economy, Social Welfare, and Social Innovation.** Journal of Science and Technology Policy Management Vol. 7 No. 2, 2016.
- Charity Latanza Indahsari. (2020). **New Public Management (NPM) as an Effort in Governance.** Jurnal Manajemen Pelayanan Publik Volume: 03 Nomor 2.
- Friedlander, Walter A. and Robert Q. Apte. (1980). **Introduction to Social Welfare.** Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall.
- Gibson, J. L. (2000). **Organizations Behavior.** (7th ed.). Boston: Irwin.
- Helmut M Dietl. (2009). **The Effect of Salary Caps in Professional Team Sports on Social Welfare.** The B.E. Journal of Economic Analysis & Policy.
- Hood, C. (1992). **A Public Management for All Seasons.** 69(1).
- Hughes, E. (1994). **Public Management and Administration, : An Introduction.** New York : St. Martin's Press Inc.
- James L Gibson. (2000). **Organization: Behavior Structure Process International edition.** 10th ed. U.S.A. : McGraw Hill. Inc.
- Jonathan Boston. (1996). **Public Management : The New Zealand Model.** Auckland : Oxford University Press.
- Jones, G. L. (2002). **Organizational Theory, Design, and Change.** (3rd ed.). Texas: Pearson Education.
- Mark W. (2002). **The New Knowledge Management.** New York : Manager of Special Sales Elsevier.
- Mary S. Thibodeaux and Edward Favilla. (1996). **Organizational Effectiveness and Commitment Through Strategic Management.** Industrial Management & Data System.
- Nanak Kakwani. (2021). **Assessing the Social Welfare Effects of Government Transfer Programs: Some International Comparisons.** Review of Income and Wealth, International Association for Research in Income and Wealth, vol. 67(4), pages 1005-1028, December.
- Osborne, D. and Gaebler T. (1992). **Reinventing Government : How the entrepreneurial Spirit is Transforming the Public Sector.** Reading Mass : Addison-Wesley.
- Per Lægreid. (2017). **New Public Management.** Oxford University Press 2023.
- Pollitt, Christopher. (2000). **Public Management Reform: A Comparative Analysis.** Oxford : Oxford University Press.

- Pounder, J. (1999). **Organizational Effectiveness in Higher Education**. In Educational management Administration. 27 (4), 389-400. Practice. (4th ed.) New York: McGraw, Hill Book Company.
- Price, J.L. (1968). **Organizational Effectiveness: An Inventory of Propositions**. Homewood, Ill : Richard D Irwin, Inc.
- Richard M. Steer, Gerardo R, Ungson, T. Richard Mowday. (1985). **Managing Effective Organization an Introduction**. U.S.A.: Publish Company.
- Steers, R. M. (1977). **Antecedents and Outcomes of Organizational Commitment**. Administrative Science Quarterly, 22, 46-56.
- Stephen P. Robbins, and Coulter, Mary. (1996). **Management**. 5th ed. Upper Saddle River. N.J.: Prentice Hall.
- Turner, John (1974). **Development and Administration : Operational Implication for Social Welfare**. New York : United States Committee, International Council on Social Welfare.
- William N. Dunn. (1994). **Public Policy Analysis an Introduction**. 2nd ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.